

La resistència des de baix

Amb mascareta i test d'antígens previ, els Marrecs de Salt aixequen un pilar de 4 simbòlic amb motiu de la festa major

La pandèmia ha deixat la colla amb escassa activitat i la tornada, prudent, s'ha interromput

El pilar dels Marrecs, a mitja construcció, ahir a la plaça 1 d'Octubre de Salt. LLUÍS ROMERO.

“Ens hem emocionat una mica. Des de finals del 2019 que no ens havíem trobat, físicament, fins avui [per ahir], que hem tornat a memoritzar la posició [en el castell].” La Núria era, ahir al matí, a la plaça 1 d'Octubre de Salt. Forma part dels Marrecs i va ser una dels components del simbòlic pilar de 4 d'ahir. Va ser una forma de tornar a plaça, perquè la tornada, prudent, s'ha vist interrompuda. La pandèmia ha alterat de ple el moviment casteller.

Durant molts mesos, el coronavirus va convertir en impossible qualsevol activitat presencial, com ara els assajos, explica la presidenta dels Marrecs, Mònica Masó. La colla va néixer el 1995, però es va registrar formalment el 1996. Per tant, hauria de commemorar els 25 anys de vida. Han fet el que han pogut. Van organitzar activitats lúdiques, com ara un cicle de concerts. A més, una exposició itinerant, 25 anys fent pinya, ha passat pel Museu de l'Aigua a Salt i per Bescanó i ha recordat la trajectòria marreca.

De mica en mica, fa unes setmanes, els grallers i la canalla van tornar a assajar “per garantir al màxim la seguretat” i per no barrejar-se. “Havíem d'anar molt a poc a poc i amb totes les garanties. La cultura popular havia de donar exemple. Ho havíem

de fer així”, explica Masó. Els Marrecs tenen, fins i tot, una comissió de Covid amb integrants que formen part del món sanitari. “Hi ha dues sanitàries encarregades d'actualitzar el protocol per garantir en tot moment la seguretat i l'enviem a la colla.” De fet, a banda dels testos d'antígens, tots els castellers –pinya, tronc i enxaneta– que van prendre part en el pilar d'ahir es van canviar de mascareta i en duïen una d'FFP2, nova.

Les traves han sovintejat. Des de fa tres setmanes, la colla ha interromput els assajos a causa de l'augment de contagis al país, “per intentar no barrejar grups de convivència”, explica Masó. La il·lusió per tornar en el futur, quan la pandèmia causi menys estralls, topa amb els interrogants. “Som un activitat que no podem mantenir la distància. No és quan podrem tornar, sinó com: haurem de dur mascareta? Haurem d'estar vacunats?”, es pregunta José Àngel Pelao, un dels castellers del pilar de 4. És argentí, fa cinc anys que viu a Girona i acaba de fer possible el pilar. “Ha estat una manera de descomprimir-nos de l'angoixa que hem passat els últims temps.”

El pilar supleix el que hauria il·lusionat de debò els Marrecs: sortir a plaça amb la camisa. Avui a la plaça Lluís Companys, no podran sortir a carregar i descarregar castells com havien fet cada any abans de la pandèmia. “Potser també per l'aspecte de la plaça que, sense ser la més castellera del món, proporciona una impressió més acollidora i menys imponent. Potser pels arbres, que són més elevats que els castells i fan una sensació de

menys alçada de les construccions?”, escriu un dels integrants de la colla, Pitu Masdevall, a la nova revista dels blaus, Toc de Marrecs.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 25-07-2021, Pàgina 22

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2005392-la-resistencia-des-de-baix.html>